

هفتيوار سنتن پريي اجتماع م ٿين وارو

سنتن پريو بيان

30-06-2016

(Sindhi)

مولانا علي رضى الله تعالى عنه

جو عشق رسول

۽ عشق رسول جاتقاضا

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مولانا علی رضی اللہ تعالیٰ عنہ جو عشق رسول ۽ عشق رسول جا تقاضا

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ
وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحَابِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ
وَعَلَىٰ اٰلِكَ وَاَصْحَابِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْاِعتِكَافِ

(مون سنّت اعتكاف جي نيت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نيت ڪري
وٺندا ڪريو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل
ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

ملائڪن جي امامت:

حضرت سيدنا حفص بن عبداللہ رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ جو بيان آهي ته مون امام
المُحَدِّثِينَ حضرت سيدنا أَبُو زُرْعَةَ رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ كِي سندن وفات کان پوءِ خواب
۾ ڏٺو ته هو پهرين آسمان تي ملائڪن کي نماز پڙهائي رهيا آهن. مون
پڇا ڪئي: اي أَبُو زُرْعَةَ! اوهان کي اهو اعزاز ۽ مرتبو ڪيئن مليو؟ انهن
ارشاد فرمايو: مون پنهنجي هٿ سان ڏه (10) لک حديثون لکيون آهن ۽ مان
هر حديث ۾ ڏرود پاڪ پڙهندو هئس ۽ نبي رحمت صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو
فرمان عاليشان آهي ته جيڪو مسلمان هڪ ڀيرو مون تي ڏرود شريف
موڪليندو آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ ان تي ڏه رحمتون نازل ڪندو آهي.

(شرح الصدور، باب في نبد من رأي الموتي... الخ، ص ۲۹۴)

تڙيس خوب ڪام آتي هے بيڪسون کي هے يار غار ڏرود

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان سنيون سنيون نيٽون ڪري وٺون ٿا.

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: ”بَيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ“ يعني مسلمان جي

نيٽ ان جي عمل کان بهتر آهي. (المعجم الكبير، سهل بن الساعدي... الخ ج 6، ص 185، الحديث: 5942)

ٻه مدني گل: (1) بغير سني نيٽ جي ڪنهن به نيك عمل جو ثواب ناهي ملندو.

(2) جيتريون سنيون نيٽون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيٽون:

نگاهون جهڪائي پوري توجه سان بيان ٻڌندس ❁ ٽيڪ لڳائي ويهڻ
 بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي گوڏا وڇائي
 ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ ڪشاده ڪندس ❁
 ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽ اٽڪڻ کان بچندس ❁
 صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! اذْكُرُوا اللَّهَ، تُوْبُوا إِلَى اللَّهِ! وغيره ٻڌي ثواب ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ
 وارن جي دل جوئي جي لاءِ بلند آواز سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ
 اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽ انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ رَمَضَانُ الْمُبَارَكُ جو مُقَدَّس مهينو

جاري و ساري آهي، انهيءَ مهيني ۾ امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شير خدا كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جو يومِ شهادت به گذريو، انهي نسبت سان اڄ اسان انهن جي هڪ نهايت ئي پياري صفت ”عشق رسول“ جي باري ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪنداسين، اچو پهريان هڪ حڪايت ٻڌون ٿا:

توجھڙو حسين نہ ڏٺو، نہ ٻڌو!

منقول آهي ته هڪ پيري ڪجهه غير مُسلم اميرُ المؤمنین حضرت سيدنا ابوبڪر صديق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي خدمت ۾ حاضر ٿيا ۽ چيائون: پنهنجي صاحب (بياري آقا عَلَيْهِ السَّلَام) جون وصفون بيان ڪيو! پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمايائون: اي انسانو ٻڌو! مان پاڻ ڪريمين صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ غارِ ثور ۾ ائين هئس جيئن منهنجون اهي به آڱريون، جڏهن ته جبلِ حرا تي مان پاڻ سڳورن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ چڙهيس ته به مان سندن گهڻو قريب هئس، ايتري قدر قربت باوجود حضور صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي سراپاءِ اقدس کي بيان ڪرڻ نهايت ڏکيو مُعاملو آهي، ها علي بن ابي طالب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وٽ وڃو اهي بيان ڪندا. اهي ماڻهو اميرُ المؤمنین حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شيرِ خدا كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جي بارگاه ۾ حاضر ٿيا ۽ سندن ڪي عرض ڪيائون: اي ابوالحسن! پنهنجي چاچي جي پٽ (يعني پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جون وصفون بيان ڪيو! ته پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ ارشاد فرمايو: رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ نه ته گهڻا ڊگها هئا ۽ نه ئي بلڪل ننڍي قد جا، بلڪ وچولي قد کان ڪجهه ڊگها هئا، رنگ مبارڪ سفيد هو جنهن ۾ ڳاڙهاڻ جي آميزش به هئي، مبارڪ زلف (يعني وار) نه وڌيڪ گهنگهريالا هئا بلڪ ڪجهه خمدار ها جيڪي ڪنن تائين هوندا ها، ڪشاده پيشاني، سُرمگين اکيون، چمڪيلا مبارڪ ڏنڊ، بلند نڪ، ڪنڌ خوب شفاف جهڙو چاندي جي صراحي، جڏهن هلندا هئا ته مضبوطي سان قدم رکندا هئا جيئن بلندي تان لهي رهيا هجن، جڏهن ڪنهن ڏانهن متوجه ٿيندا هئا ته ڪامل توجهُ فرمائيندا هئا، جڏهن بيهندا هئا ته ماڻهن کان بلند لڳندا هئا ۽ جڏهن ويهندا هئا تڏهن به سڀني ۾ نمايان هوندا هئا، جڏهن گفتگو ڪندا ها ته ماڻهن تي خاموشي طاري هوندي هئي، جڏهن خطبو ارشاد فرمائيندا هئا ته سامعين تي گريو طاري ٿيندو هو،

ماڻهن تي سڀ کان وڌيڪ رحيم ۽ مهربان، يتيمن جي لاءِ شفيق پيءُ وانگر، بيوائن جي لاءِ ڪريم ۽ نرم دل، سڀني کان وڌيڪ بهادر، سڀني کان گهڻا سخي ۽ روشن چهري وارا هئا، عبا (جُبو) پائيندا هئا، جو جي ماني کائيندا هئا، حضور ﷺ جو وهائو چمڙي جو هو جنهن ۾ ڪجي جي چال (يعني چوڏا، سنهن پنن) سان ڀريل هيو، ڪت ٻيڙ جي ڪاني جي هئي جيڪا ڪجيءَ جي پنن جي رسي سان وائيل هئي، حضور ﷺ جا ٻه عمامه هئا، هڪ جو نالو سحاب جڏهن ته ٻي کي عُقاب چيو ويندو هو، پاڻ ﷺ جون ضرورت وارين شين ۾ تلوار ذوالفقار، اوتڙي عضباء، خچر ڏنڏل، گڏهه يعفور، گهوڙو بحر، ٻڪري برڪه، عصا ممشوق ۽ جهنڊو ”لِوَاءُ الْحَمْدِ“ جي نالي سان مشهور هو، پاڻ سڳورا ﷺ اُن کي پاڻ ٻڌندا هئا ۽ ان کي چارو ڏيندا هئا، ڪپڙن کي چٽيون لڳائيندا هئا ۽ جوتي جي اصلاح به پاڻ ئي ڪندا هئا. مڪمل خُليو مُبارڪ بيان فرمائڻ کان بعد امير المؤمنين حضرت سيدنا مولِي علي شير خدا ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ ارشاد فرمايو: **لَمْ أَرَ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ**، مون حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان پهريان ۽ پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ کان پوءِ اوهان جهڙو ٻيو ڪو نه ڏٺو. هڪ روايت ۾ مڪمل خُليو بيان فرمائڻ کان پوءِ حضرت مولِي علي ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ ائين فرمايو: **يَقُولُ نَاعِيَتْهُ لَمْ أَرَ قَبْلَهُ وَلَا بَعْدَهُ مِثْلَهُ** حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي هر ساراه ڪندڙ آخر ۾ اهو ئي چوندو هو ته نه اوهان جهڙو پهريان ڪو هو نه بعد ۾ ڪو ٿيندو. (ازالة الخفاء، ۴۹۹/۴، ملتقطاً وترمزدي: ۳۶۴/۵، حديث: ۳۶۵۷ و: ۳۶۵۸)

مُفسِّر شهير، حڪيمُ الأُمَّت مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هُن حَدِيثِ پَاڪِ جِي تَحْتِ فرمائڻ ٿا: حضرات صحابه ڪرام (عليهِنَّ الرِّضْوَان) حُضُورِ ﷺ جِي مِثْلِ چا ڏسن ها خدا ته حُضُورِ (عليه الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) جِي مِثْلِ بڻايو ئي ناهي.

(مرآة المناجیح، باب اسماء النبي و صفاته، الفصل الثانی، ۵۸/۸، ملتقطاً)

حُسن تیرا سانہ دیکھانہ سنا

کہتے ہیں اگلے زمانے والے

وہی دھوم ان کی ہے ماشاء اللہ

مٹ گئے آپ مٹانے والے (حدائق بخشش: 161)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

تجھے یک نے یک بنایا!

منا منا اسلامي پائرو! دُنو اوهان! جَذهن ماظهن أمير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شيرخدا كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ كان حُضُورَ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي وصفن جي باري ۾ پيچيو ته پهريان انهن تفصيل سان رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو مُقَدَّس خُليو بيان فرمايو، پوءِ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي كجه مبارڪ عادتون به بيان فرمايون، پوءِ اهي شيون جنهنن كي پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ استعمال فرمائي شرف بخشيو انهن جو تذڪرو ڪرڻ سان گڏ موليٰ علي كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ انهن جا نالا به ٻڌايا، ماظهن جي سوال جو جواب ايستائين ختم ٿي چڪو هو، پر امير المؤمنين حضرت موليٰ علي كَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ آقا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان پنهنجي والهان مَحَبَّت، اُلْفَت ۽ عشق جو اظهار ڪندي فرمايو ته پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ پنهنجي خدوخال (شڪل و صورت)، حُسن و جمال ۽ عادات و خصال ۾ بي مثل و بي مثال آهن، ”كَمْ أَرَّ

قَبْلَكَ وَلَا بَعْدَكَ وَمِثْلَهُ“ پاڻ جهڙو نه پهريان ڏنو نه ئي بعد ۾ ڏنو.

امامِ عشق و محبت، امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

لَمْ يَأْتِ بِكَ مِثْلُكَ فِي نَظَرِ مِثْلٍ تُوْنَهُ شَدِيدًا جَانَا

(حدائق بخشش: 43)

جگ راج کون تان توري سوسو ٿي کوشه ڏوسرا جانا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! واقعي اسان جا آقا و مولیٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مثل ڪو به ناهي، پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ تمام مخلوق ۾ مُنفرد ۽ مُمتاز آهن، الله عَزَّ وَجَلَّ جي سڄي مخلوق ۾ سڀ کان افضل ۽ اعليٰ پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي جي ذاتِ طيبه آهي. قرآن پاڪ ۽ احاديثِ مبارڪ ۾ ڪيئي هنڌن تي هن ڳالھ جي صراحت ڪئي وئي آهي، جيئن الله عَزَّ وَجَلَّ قرآن پاڪ ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٧﴾
ترجمو ڪنڙا ايمان: ۽ اسان توکي نه موڪليو مگر رحمتِ سموري جھانن جي واسطي. (پ ١٧، الانبياء: ١٠٧)

سرڪارِ اعليٰ حضرت، مجددِ دين و ملت، پروانہٗ شمع رسالت، مولانا شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيتِ مبارڪ جي تحت جيڪو ارشاد فرمايو آهي ان جو خلاصو هي آهي: الله عَزَّ وَجَلَّ کان سوا هر شي کي عالم چون ٿا، جنهن ۾ انبياء ۽ ملائڪه به داخل آهن ته يقيناً حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ انهن سڀني تي به رحمت ۽ الله عَزَّ وَجَلَّ جي نعمت آهن ۽ اهي سڀ حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي بارگاه مان ئي فيض ياب ۽ بهره مند ٿيا آهن. (فتاويٰ رضويه: ١٤١/٣٠، ملخصاً) امام فخرالدين رازي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ هن آيتِ مُقَدَّسه جي تحت فرمائن ٿا: جڏهن حُضُورِ عَلَيْهِ الصَّلَامُ تمام عالم جي لاءِ رحمت آهن ته هي ڳالھ به لازمي آهي ته تمام عالم کان افضل به هجن، تڏهن ته انهن جي لاءِ رحمت چيا ويندا. (التفسير الكبير، البقرة، تحت الآية ٢، ٥٢١/٢٥٣)

حضرتِ سَيِّدُنَا عَبْدِ اللهِ بن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا ارشاد فرمائن ٿا:

”إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى فَضَّلَ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَى أَهْلِ السَّمَاءِ“

يعني بي شڪ الله تَعَالَى محمد صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي سڀني انبياء ۽ ملائڪه کان افضل ڪيو آهي. (سنن الدارمي، باب ما اعطي النبي...، ٣٨/١، الحديث: ٤٦)

خد ملائڪن جا سردار، حضرت سيدنا جبريل امين عليه السلام عرض ڪن ٿا:

قَلَّبْتُ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا فَلَمْ أَجِدْ رَجُلًا أَفْضَلَ مِنْ مُحَمَّدٍ

يعني مون زمين تي اتر اوڀر ۾ ڳولها ڪئي محمد (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) کان افضل ڪنهن کي نه ڏٺو. (المعجم الاوسط، ۳۷۳/۴۰، حديث: ۶۲۸۵)

هن ڳالهه جي طرف اشارو ڪندي سرڪار اعليٰ حضرت، شاه امام احمد رضا خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا:

پهريون ڀيرو سدره والي چئن جهانن کي ڏٺو

سڄي دنيا ۾ ڏٺو ته پاڻ کان به

ڪو ڪو به ڪو به ڪو به

(حدائق بخشش: 363)

شعر جي وضاحت: حضرت جبريل امين عليه السلام پڪاري چوڻ لڳا ته مون سموري جهان جي ڳولها ڪئي، پر حضور عليه السلام جهڙو مقام ۽ مرتبو ڪنهن جو نه ڏٺو، سبب ان جو هي آهي ته الله وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ پنهنجي محبوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي بي مثال ۽ بي مثال بڻايو آهي.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

صحابه ڪرام ۽ عشق رسول:

منا منا اسلامي پائرو! يقيناً اسان جي پياري آقا، مڪي مَدَنِي مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جا تمام صحابه سندن صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي عشق ۽ مَحَبَّت ۾ سرشار ها، هي اهي ئي ماڻهو ها، جن رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مَحَبَّت ۾ پنهنجو گهر بار، مال دولت، مت مائت ۽ رشتا ناڻا سڀ قربان ڪري ڇڏيا، هي ئي اهي ماڻهو هئا جن رسول خدا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي رضا کي هميشه پنهنجي مرضي تي ترجيح ڏني، هي ئي اهي ماڻهو ها جن پنهنجي

خُونِ جگر سان شجرِ اسلام جي آبياري ڪئي ۽ سڄي دنيا ۾ اسلام جو پرچم بلند ڪيو هو.

موليٰ علي جو عشق رسول :

انهن خوش نصيبن مان هڪ امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ شير خدا ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ به آهن، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چاچي جا پٽ (يعني سوٽ) ها، سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ڪفالت ۾ ئي سندن جو ننڍپڻ ۽ لڙڪپڻ گذريو، ان ڪري مولِيٰ علي ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ سيد عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ڪردار ۽ عادت و اطوار کان بي پناه متاثر ٿي پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان بيحد عقيدت و محبت رکندا هئا ۽ آقا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جي هر ڳالهه کي دل و جان سان قبول ڪندا هئا اهو ئي سبب آهي ته جڏهن پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ انهن کي اسلام جي دعوت ڏني ته مولِيٰ علي ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ قبول ڪري ورتي ۽ ننڍپڻ کان ئي سرڪار عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان گڏ نماز پڙهڻ شروع ڪري ڇڏي ۽ ائين اسلام قبول ڪرڻ وارن پهرين ماڻهن ۾ سندن شمار ٿيڻ لڳو. اسلام قبول ڪرڻ کان پوءِ حضرت علي ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جو رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان محبت جو تعلق وڌيڪ مضبوط ٿي ويو، پاڻ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ عشق ۽ محبت جي هر تقاضي کي بحسن و خوبی پورو ڪندا رهيا، امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ ڪَرَمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جا سرڪار عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان بي پناه عشق ۽ محبت ۽ وارفنگي جا ڪيئي واقعا ملن ٿا.

صاحب لطف و عطا مولِيٰ علي مُشْكِلُ كُشَا

پڻ شهيد با وفا مولِيٰ علي مُشْكِلُ كُشَا

پيڪر خوف خدا اے عاشق خير الورى

تم سے راضی کبریا مولِيٰ علي مُشْكِلُ كُشَا (وسائل بخشش: 321)

محبوب جي بک مائٽن بابت سندن جذبو:

هڪ پيري نبي ڪريم ﷺ جي کاڌي جو انتظام ڪرڻ جي لاءِ حضرت سيدنا علي المرتضيٰ ڪَرَمَ اللّٰهِ تَعَالٰي وَجْهَهُ الْكَرِيمَ هڪ غير مسلم جي باغ ۾ ويا ۽ ڪوه مان پاڻي جا سترهن (17) ڏول ڪڍيا ۽ هر ڏول جي بدلي ۾ هڪ ڪجور ڀري ٿي هئي. ان غير مسلم پنهنجي تمام قسم جون ڪجورون حضرت علي رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰي عَنْهُ جي سامهون رکيون ته جيئن جيڪي ڪجورون کين اهي کڻن، پاڻ سترهن (17) عدد عَجوه ڪجورون کنيون ۽ وڃي پياري آقا ﷺ جي خدمت ۾ پيش ڪيون، پاڻ ﷺ پڇيائون: اي اَبُو الحسن! اهي ڪجورون اوهان کي ڪٿان کان مليون؟ عرض ڪيائون: يا رَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ اوهان جي سخت فاقو جي خبر ملي ته مان ڪم جي تلاش ۾ نڪري پيس ته جيئن پاڻ ﷺ جي لاءِ کاڌي جي ڪا شيءِ حاصل ڪري سگهان. پياري آقا ﷺ فرمايو: ڇا توهان اهو سڀ الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول جي مَحَبَّت جي ڪري ڪيو آهي؟ عرض ڪيائون ”جي ها“ يارَسُوْلَ اللّٰهِ ﷺ اوهان جي لاءِ پياري آقا محبوبِ مشڪل ڪشا ﷺ فرمايائون: جيڪو پاڻهو الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول ﷺ سان مَحَبَّت ڪندو آهي فقر ۽ فاقو ان ڏانهن ايتري تيزي سان ايندو آهي جيتري تيزي سان پاڻي جو سيلاب هيٺانهين ڏانهن ڪرندو آهي ان ڪري جيڪو الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول ﷺ سان مَحَبَّت ڪري ان کي گهرجي ته (فقر ۽ فاقو جي لاءِ صبر جي صورت ۾) ڍال تيار رکي. (سنن الڪبري للبيهقي، ڪتاب الاجارة، باب جواز الاجارة، 197/6، الحديث: 11649)

قرآپائے نہ دل کبھی بھی
نبی رَحْمَتِ شَفِيعِ اُمَّتِ
میں عشق میں تیرے سر ڪٿاواں

لگاؤ سڀني ۾ آڱ ايسی
رُلائے دن رات تیری اُلْت
میں نام پر تیرے واری جاواں

دو ايسا تجذبہ دوا ايسی ہمت
 قلیل روزی پہ دو قناعت
 نبي رَحْمَتِ شَفِيعِ اُمَّتِ
 فُضُولِ گوئی سے دید و نفرت
 نبي رَحْمَتِ شَفِيعِ اُمَّتِ
 صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!
 صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدَ

غريب فائدي ۾!

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي مان جتي اهو معلوم ٿيو ته عشق رسول جي پيش نظر حضرت مولیٰ علي كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ کي هرگز اهو منظور نه هو ته ان جي هوندي سرڪار عالي وقار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کي ڪا تڪليف پهچي، هتي اهو به معلوم ٿيو ته الله عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي مَدَنِي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان مَحَبَّت ڪرڻ وارن کي رزق جي تنگي ۽ مال و دولت جي ڪمي کي منهن ڏيڻو پوندو. عام طور اسان وٽ عُربت کي نهايت وڏي آفت ۽ ڏلت جو سبب سمجهيو ويندو اهي جڏهن ته حقيقت ۾ عُربت الله عَزَّ وَجَلَّ جي نعمت، نبي رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي چاهت، ڪيترن ئي فضيلت ۽ بي شمار فائدين جو سبب آهي، غريبن مسڪينن جا آخرت ۾ مزا هوندا چوٽه مالي عبادات جيئن زڪوة، فطره، حج وغيره جي باري ۾ پڇا ڳاچا بابت امن ۾ هوندا چاڪاڻ ته اهي احڪام مال دار ۽ صاحبِ اسْتِطَاعَتِ مسلمانن جي لاءِ آهن. محشر جي ڏينهن جڏهن ته مال دار رَبِّ دُوَالْجَلالِ عَزَّ وَجَلَّ جي بارگاهه ۾ پنهنجي مال جي باري ۾ حساب ڪتاب ڏيڻ ۾ مشغول هوندا، هوڏانهن نادار مسلمان الله عَزَّ وَجَلَّ جي رحمت ۽ مَسْئِيت سان جنٽ ۾ داخل ٿي رهيا هوندا ۽ ائين جنٽ ۾ فقيرن، غريبن جو داخلو اميرن کان پهريان ٿيندو جيئن ته نبي ڪريم، رَعُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمانِ دلنشين آهي: ”مُسْلِمَانِ فَقَرَاءِ مَالِدَارِنِ كَانِ اَذْ ذَيْنِهِنِ پَهْرِيَانِ جِنْتِ ۾ دَاخِلِ ٿِي ويندا ۽ اهو اذْ ذَيْنِهِنِ 500 سالن (جي برابر) هوندو.“

(ترمذي، ڪتاب الزهد، باب ما جاء ان فقراء المهاجرين ۱ لخ، ۱۵۸/۴، حديث: ۲۳۶۱، از غريب فائده ۾ هه، ص ۶)

”غریب فائدي ۾ آهي“ جو تعارف

منا منا اسلامي ڀائرو! غربت جي فائدين جي باري ۾ اسان جيڪو ٻڌو اهو مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل رسالي ”غريب فائدي ۾ آهي“ مان ورتو ويو آهي، ڇا غربت باعثِ رحمت آهي يا وڏي زحمت؟ اهو دنيا جون پریشانيون وڌائڻ جو سبب آهي يا آخرت جون پریشانيون گهٽ ڪرائڻ جو سبب؟ اسان جو اسلافِ غربت ۾ رهڻ پسند ڪندو هو يا مال و دولت جي ڪثرت جا شوقين ها؟ اها سموري معلومات حاصل ڪرڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه تان اڄ ئي هن رسال کي هڏيو ڏئي طلب فرمائي پاڻ به مطالعو ڪيو ۽ ٻين اسلامي ڀائرن کي به هن جي مطالعي جي ترغيب ڏياريو.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

اتباع رسول جو مقدس جذبو:

منا منا اسلامي ڀائرو! اسان حضرت سيدنا موليٰ علي كَرَّمَ اللَّهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جي عشق رسول جي باري ۾ ٻڌي رهيا آهيون، پاڻ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ جي سڄي زندگي عشق رسول جي ايمان افروز واقعن سان ڀريل آهي. هجرت جي رات پاڻ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ ئي هئا جنهن کي رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي تشریف ڪڍي وڃڻ کان پوءِ بسترِ رسول تي سمهڻ جي سعادت نصيب ٿي. ٿورو سوچيو ته ڪو پنهنجي گهر ۾ رات جي وقت آرام ڪري رهيو هجي ۽ ان کي هي خبر ملي ته ٻاهر دشمن ان جي جان وٺڻ لاءِ تيار آهن ته ان جي نند اڏامي ويندي ان جو چين ۽ سُڪون برباد ٿي ويندو جيتوڻيڪ اهو هي ڄاڻندو هجي ته ٻاهر سيڪيورٽي جو اعليٰ نظام موجود آهي پر پوءِ به اهو مطمئن نه ٿيندو، صرف اهو ئي نه بلڪ گهر ۾ موجود ٻيا ڀاتي به بي چين

۽ خوف زدہ ٿي ويندا، پر قربان و جون حضرت موليٰ علي ڪَرَمَ اللّٰهُ تَعَالٰی وَجْهَهُ الْكَرِيمِ جي بي مثال همت ۽ ڪامل محبت پري جذبي تي جو اهو معلوم هئڻ جي باوجود ته ٻاهر دشمن گهات لڳائي وينل آهن، ڪنهن به وقت حملو ڪري سگهن ٿا ۽ پنهنجي مطلوبه شخص کي نه ڏسي غصي ۽ ڪاوڙ ۾ دشمن ڪا به ڪاروائي ڪري سگهن ٿا.

حضرت علي رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ انهن سڀني ڳالهين جي ذرا به پرواه نه ڪئي ۽ جيئن ئي نبي ڪريم صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت علي ڪَرَمَ اللّٰهُ تَعَالٰی وَجْهَهُ الْكَرِيمِ کي سڏائي فرمايائون ته مون کي خدا تعاليٰ جي طرفان هجرت جو حڪم ٿي چڪو آهي تنهنڪري مان اڄ مديني روانو ٿي ويندس، توهان منهنجي بستر تي منهنجي سبز رنگ جي چادر اوڍي سمهي پئو! قريش جون تمام امانتون جيڪي مون وٽ رکيل آهن ان کي مالڪن جي حوالي ڪري توهان به مديني اچي وڃجو. پوءِ حضرت علي ڪَرَمَ اللّٰهُ تَعَالٰی وَجْهَهُ الْكَرِيمِ ماڻهن جون امانتون انهن جي مالڪن جي حوالي ڪرڻ شروع ڪيون ۽ مڪي ۾ ٽي (3) ڏينهن رهيا، پوءِ امانتون ادا ڪرڻ کان پوءِ مديني ڏانهن نڪري پيا. ايستائين جو قبا شريف پهچي ويا. حضور صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ حضرت ڪلثوم بن هدم رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالٰی عَنْهُ جي گهر ۾ تشريف فرما هئا هي به اتي ترسي پيا. (اسد الغابة، علي بن ابي طالب، هجرت، ۴/ ۱۰۴ ملخصاً، و الرياض النضرة، علي بن ابي طالب، الفصل الخامس في هجرته، ۲/ ۱۱۳، الجزء الثالث)

بھيڪ لينے کے لئے دربار میں منگت ترا

لے کے ڪشول آگيا مولیٰ علیٰ مُشکلُ ڪشا

ايڪ ذرہ اپنی الفت کا عنایت کر مجھے

اپنا ديوانہ بنا مولیٰ علیٰ مُشکلُ ڪشا

(وساڪل بخشش، ص: ۵۲۳)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰی عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! هن واقعي مان معلوم ٿيو ته مولائي علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضور عليه الصلوة والسلام سان بي پناه محبت ڪندا هئا، عشق رسول جي چاشني سندن رڳ رڳ ۾ ايتري قدر سرايت ڪري چڪي هئي جو انهن کي محبوب آقا صلي اللہ تعالیٰ عليه وآله وسلم کان وڌيڪ ڪجهه به عزيز نه هو. پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي پنهنجي جان و مال، ماءُ پيءُ ۽ اولاد کان وڌيڪ سرور ڪائنات صلي اللہ تعالیٰ عليه وآله وسلم سان محبت هئي، پاڻ ارشاد فرمائين ٿا: **كَانَ وَاللَّهِ أَحَبَّ إِلَيْنَا مِنْ أَمْوَالِنَا وَأَوْلَادِنَا وَأَبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَمِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ عَلَى الظَّهْرِ** ته خدا جو قسم! حضور عليه الصلوة والسلام اسان جي مال، اسان جي اولاد، اسان جي پيءُ، اسان جي ماءُ ۽ سخت آج جي وقت تڏي پاڻي کان به وڌيڪ اسان جي ويجهو محبوب آهن. (الشفاء، القسم الثاني، الباب الثاني، فصل فيما روي عن السلف... الجزء الثاني، ص ۲۲) پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ جي ڪمال عشق رسول جو اندازو صلح حديبيه جي هن واقعي مان به ٿئي ٿو ته جڏهن نبي اڪرم، رحمت عالم صلي اللہ تعالیٰ عليه وآله وسلم معاهدو لکڻ جي لاءِ حضرت سيدنا علي المرتضيٰ ڪرمه الله تعالیٰ وجهه الڪريم کي حڪم فرمايائون، معاهدي جا شرط لکائڻ کان پوءِ پاڻ عليه الصلوة والسلام فرمايائون لکو **هَذَا مَا قَاضَىٰ عَلَيْهِ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ** يعني هي اهي شرط آهن جنهن تي ڦريش سان الله عزوجل جي رسول محمد صلي اللہ تعالیٰ عليه وآله وسلم صلح جو فيصلو ڪيو. اهو ٻڌي مشرڪن مان هڪ شخص سهيل بن عمرو چيائين: جيڪڏهن اسان اوهان کي الله عزوجل جو رسول مڃون ها ته بيت الله کان نه روڪيون ها ۽ نه ئي جنگ ڪيون ها، تنهنڪري ”مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ“ جي بدران ”محمد بن عبدالله“ لکو ته پياري آقا صلي اللہ تعالیٰ عليه وآله وسلم فرمايو: مان محمد بن عبدالله به آهيان ۽ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ به آهيان. پوءِ پاڻ عليه الصلوة والسلام سيدنا علي المرتضيٰ ڪرمه الله تعالیٰ وجهه الڪريم کي فرمايائون: ته (لفظ) ”مُحَمَّدٌ رَّسُولُ

اللہ“ متايو ۽ هن جي بدران ”محمد بن عبدالله“ لکي ڇڏيو. سيدنا علي المرتضيٰ رضی اللہ تعالیٰ عنہ عَرَضَ كَيُو: يَارَسُوْلَ اللّٰهِ! مان اوهان جو مبارڪ نالو هرگز نتو متائي سگهان، ته پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اهو معاهدو ورتو ۽ پاڻ ان تان (لفظِ رَسُوْلُ اللّٰهِ متائي) محمد بن عبدالله تحرير فرمائي ڇڏيو. (صحيح البخاري، كتاب الصلح، باب كيف يكتب هذا مصلح - الخ، ج ۲/۲۱۲، الحديث: ۲۵۹۹، مُلتَقَطًا سيرت ابن هشام، ص ۴۳۲)

میں گناہوں کا مریض اور آپ ہیں میرے طبیب
دیجئے مجھ کو شفا مولیٰ علیٰ مشکیل کُشا
دل سے دنیا کی محبت دُور کر کے یا علی!
دیدو عشقِ مُصْطَفٰی مولیٰ علیٰ مُشْکِل کُشا

(وسائلِ بخشش، ص: 522-523)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ڏنو اوهان! حضرت سيدنا علي المرتضيٰ كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمِ پياري آقا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان ڪيتري قدر پيار ۽ مَحَبَّت ڪندا هئا جو پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ جو اسم گرامي متائڻ به اوهان کي پسند نه هو، حڪيم الامت، مفتي احمد يار خان رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائڻ ٿا: (حضرت مولیٰ) علي (رضی اللہ تعالیٰ عنہ) جي هت مان لفظ رسول الله تي قلم نه هليو، اهو حڪم جي خلاف ورزي نه بلڪ انتهائي جوش ايماني ۽ جذبهءِ عشق رسول الله آهي. (مرآة المناجیح، صلح کا بیان، الفصل الثالث، ج ۵/۶۲۳، بتغیر قلیل)

منا منا اسلامي پائرو! هڪ سچو عاشق پنهنجي محبوب جي هر هر حڪم جي پيروي ڪندو آهي بلڪ محبوب طرفان مبارڪ ٿيڻ واري هر عمل کي اپنائڻ سعادت جو سبب سمجهندو آهي. حضرت سيدنا ابوبڪره رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائڻ ٿا: مان سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان گڏ نماز فجر جي لاءِ نڪتس ته پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ ستل جنهن شخص وٽان به گذرندا هئا ته

ان کي نماز جي لاءِ آواز ڏيندا يا پير مبارڪ کان هلائيندا هئا. (ابوداؤد، ڪتاب الصلاة، باب الاضطجاع بعدھا، ۳۳/۲، حديث: ۱۲۶۴) جيئن ته حضرت سيدنا موليٰ علي شير خدا رضی اللہ تعالیٰ عنہ سچا عاشق رسول ها ان ڪري پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ حضور صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم جي هن آدا تي به عمل فرمايو ۽ انهيءَ حالت ۾ پنهنجي جان جان آفرين جي سپرد ڪري ڇڏي.

منقول آهي ته جڏهن مؤذن اچي امير المؤمنين حضرت سيدنا موليٰ علي شير خدا ڪڙهه الله تعالیٰ وجهه الڪريم کي نماز جي وقت جو اطلاع ڏنو، ته پاڻ نماز فجر جي لاءِ گهران نڪتا، راه ايندي ماڻهن کي نماز جي لاءِ آواز لڳائي جڳائيندا ويا ته اوچتو ابن ملجم بديخت پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ تي حملو ڪندي تلوار جو وار ڪيو جنهن سان پاڻ رضی اللہ تعالیٰ عنہ شديد زخمي ٿي پيا ۽ بعد ۾ جامر شهادت نوش فرمايائون. (تاريخ الخلفاء، علي بن ابي طالب، فصل في مبايعة علي بالخلافة... الخ، ص ۱۳۹، ماخوذاً)

بعدِ حُفَاةٍ ثَلَاثَةِ سَبِّ صَحَابَةٍ سَ بَ بَ
 آپ کو رُتبه بلا مَوَلَى عَلِي مُشْكِلُ كُشَا
 ڪيون پھروں ڏَر ڏَر بھلا خیرات لینے ڪے لیے
 میں فقط منگتا ٿرا مَوَلَى عَلِي مُشْكِلُ كُشَا

(وسائل بخشش، ص: 522، 524)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

عشق رسول جا تقاضا

منا منا اسلامي پاڻرو! يقيناً هر مسلمان پياري آقا عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ سان عشق ۽ محبت جو دعويٰ دار آهي، پر اها دعويٰ ان صورت ۾ سچي مچي سگهجي ٿي جڏهن ته عشق رسول جي تقاضن تي عمل به ڪيو وڃي، ان ڪري اسان کي عشق رسول جي دعويٰ ڪرڻ سان گڏوگڏ اهو به غور ڪرڻ گهرجي ته ڇا اسان عشق رسول جي تقاضن تي به ڪار بند آهيون يا اسان جو

عشق فقط دعويٰ تائين ئي محدود آهي؟ عشق رسولِ كن ڳالهين جو تقاضو ڪري ٿو اچو ان مان ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا:

اطاعت ۽ اتباع

عشق ۽ محبت جي پهرين تقاضا محبوب جي اطاعت ۽ اتباع (پيروي) آهي، تنهنڪري هر امتي تي لازم آهي ته محبوبِ دو جهان، سرورِ ديشان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جنهن ڳالهه جو حڪم ارشاد فرمايو ان تي عمل پيرا ٿئي ۽ اس جي ذري برابر مخالفت جو تصور به ذهن ۾ نه آڻي، اتباع رسول جي تقاضا آهي ته هر مسلمان پياري آقا عليه الصلوة والسلام جي سنتن تي عمل ڪندي زندگي

گذاري، اڪھڊلله عزوجل موجوده دور ۾ شيخ طريقت، اميرِ اهل سنت دامت بركاتهمم العاليه جي ذات ۾ به اتباع رسول ۽ احياءِ سنت جو عظيم جذبو پنهنجو مت پاڻ آهي، سنت جي پيروي سان پرپور پاڻ دامت بركاتهمم العاليه جي نوراني شخصيت کي ڏسي بي شمار ماڻهو متاثر ٿيا ۽ مٿي تي عمامي جو تاج، چهري تي ڏاڙهي ۽ بدن تي سنتن پريو لباس سجائي نه صرف عاشقانِ رسول جي صف ۾ شامل ٿي ويا بلڪ نماز، روزي ۽ شرعي احڪامن جا پابند به ٿي ويا. مڪتبه المدينه جي شايع ٿيل ڪتاب ”تعارف اميرِ اهل سنت“ جي صفحي 38 تي آهي: پاڻ دامت بركاتهمم العاليه اتباعِ سنت جي نيت سان ڪڏهن فرش تي سمهن ٿا ته ڪڏهن تڏي تي. پاڻ سمهن جي لاءِ نه ته پنهنجي گهر ۾ ڪو گاديلو رکيو آهي نه ئي پلنگ، مطلب! اميرِ اهل سنت دامت بركاتهمم العاليه جا ڏينهن رات جي معمولات ۾ اتباع رسول ئي جي جهلڪ نظر ايندي آهي جيڪا يقيناً پياري آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان والهانه عشق ۽ محبت جو دليل آهي. الله عزوجل انهن جي صدقي اسان کي به پنهنجي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اهڙي ئي سڄي محبت ۽ ان جي ڪامل اطاعت نصيب فرمائي.

امین بِجَاہِ النَّبِیِّ الْأَمِیْنِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

سدا سنتون پر چلایا الہی!

تو دیوانہ ایسا بنایا الہی!

مجھے سنتون پر چلایا الہی!

بنا عاشقِ مُصْطَفَىٰ یَا الہی!

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلِيٍّ مُحَمَّدٍ

مُطِيعٍ بِمَا مَجَّهَ كُوبَنَا يَا الہی!

میں عشقِ نبی میں رہوں گم ہمیشہ

تُو انگریزی فیشن سے ہر دم بچا کر

تجھے واسطہ سیدہ آمنہ کا

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ!

تعظیم ۽ تکریم:

عشق رسول جي هڪ تقاضا اها به آهي ته پياري آقا صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي بيحد تعظيم ۽ تکریم ڪئي وڃي، جيڪو شخص ڪنهن سان مَحَبَّت ڪندو آهي اهو پاڻ به ان جي تعظيم ڪندو آهي ۽ ٻين کان به انهيءَ ڳالهه جي توقع رکندو آهي، ايستائين جو جيڪڏهن ڪو شخص ان جي محبوب جي ٿوري به توهين ڪري ته اهو ڪاوڙ ۾ ڳاڙهو ٿي ويندو آهي. اها ته عام محبوب جي ڳالهه آهي جڏهن ته سرورِ عالم صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته ڪائنات سان گڏوگڏ خود خالتي ڪائنات جا به محبوب آهن پاڻ الله عَزَّ وَجَلَّ سندن تعظيم ۽ توقير ڪرڻ جو حڪم ارشاد فرمايو آهي. جيئن الله عَزَّ وَجَلَّ ارشاد فرمائي ٿو:

تَرَجَمُو كُنُزَ الْاِيْمَانِ: ۽ رسول

جي تعظيم ۽ توقير ڪيو

وَتُعَزِّرُوهُ وَتُقِرُّوهُ^ط

(پ ۲۶، الفتح: ۹)

ڪثرتِ ذڪر:

عشق ۽ مَحَبَّت جي تقاضن مان اهو به آهي ته انسان جنهن سان عشق و محبت جي دعويٰ ڪري ٿو ته ڪثرت سان ان جو ذڪر به ڪندو آهي چوٽه عاشقِ صادق کي پنهنجي محبوب جي ذڪر سان لذت ملندي آهي.

جيئن ته اسان جي عشق ۽ محبت جو مرڪز سرورِ ڪائنات صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي مُبارڪ ذات آهي ان ڪري اسان کي به ڪثرت سان ان جو ذڪر ڪرڻ گهرجي. ذڪرِ رسول اهو بابرڪت وظيفو آهي جنهن ۾ عاشقن جي دلين جي تسڪين به آهي، اظهارِ محبت به آهي ۽ نيڪين جو خزانو به. هن جو بهترين طريقو هي آهي ته محبوبِ دوجهان، سرورِ ڪون و مڪان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي ذاتِ طيبه تي وڌ کان وڌ درود و سلام پڙهيو وڃي. جيڪڏهن مدني انعامات تي عمل ڪرڻ نصيب ٿي وڃي ته روزانو گهٽ مان گهٽ 313 ڀيرا دُرودِ پاڪ پڙهڻ جي سعادت نصيب ٿي سگهي ٿي، مدني انعام نمبر 5 آهي: ڇا اڄ توهان پنهنجي شجري جا ڪجهه نه ڪجهه اوراد ۽ گهٽ ۾ گهٽ 313 ڀيرا درود شريف پڙهي ورتا؟

نه غرض ڪسى سے نه واسطه، مجھے ڪام ۾ پنهنجي ڪام سے
تيرے ذڪر سے تری فکر سے تيري ياد سے تيرے نام سے

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

دوستن سان دوستي، دشمنن سان دشمني:

منا منا اسلامي ڀائرو! عشق جي تقاضن مان هڪ اهم ڳالهه اها به آهي ته جهڙي طرح هڪ سچي عاشق کي پنهنجي محبوب سان نسبت رکڻ واري هر شيءِ سان محبت هوندي آهي، پنهنجي محبوب جي دوستن ۽ ان جي عزيزن سان عقيدت هوندي آهي اهڙي طرح ان جي دشمنن سان عداوت رکڻ، ان سان قطع تعلق ڪرڻ به عشق جو تقاضا آهي. ائين نٿو ٿي سگهي ته ڪو شخص ڪنهن سان سچي محبت جي دعويٰ به ڪندو هجي ۽ ان جي دشمنن کي دوست به رکندو هجي.

جي اونداهين ۾ اُجالو ڪري ڇڏيو، سرڪار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ سان محبت ڪري پاڻ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئي جا ٿي وڃو.

مجھ اپني رحمت سے تو اپناي کر لے

سو تيرے سب سے کنار ڪروں ميں

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! يڪ طرفه مَحَبَّت ڪرڻ وارا ته گھڻا ئي ملندا آهن جيڪي هر وقت پنهنجي مَحَبُوب سان عشق ۽ محبت جي دعويٰ ڪندا رهندا آهن پر ڪمال تڏهن آهي جڏهن مَحَبُوب به پنهنجي مَحَب سان مَحَبَّت جو اقرار ڪندو هجي. حضرت سَيِّدُنَا مَوْلِيٰ عَلِي كَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيم اهي خوش نصيب شخص آهن جو جن جي دعويٰ عشق رسول تي خود پياري حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مَهْر تصديق به لڳائي ڇڏي ۽ انهن سان پاڻ پنهنجي والهانه تعلق جو به اظهار فرمايو. جيئن

مَحَبَّت جي شاهدي

غزوه خيبر جي موقع تي رحمت عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد فرمايائون: لَأُعْطِيَنَّ الرَّايَةَ عَدَا رَجُلًا يعني سڀاڻي مان ان شخص کي جهنڊو ڏيندس يُحِبُّهُ اللهُ وَرَسُولُهُ وَيُحِبُّ اللهُ وَرَسُولَهُ جنهن سان اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جو رسول مَحَبَّت ڪن ٿا ۽ اهو به اللهُ عَزَّ وَجَلَّ ۽ ان جي رسول سان مَحَبَّت ڪندو آهي. پوءِ بي ڏينهن پاڻ عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام حضرت علي رضی اللہ تعالیٰ عنہ کي جهنڊو عطا فرمايو.

(بخاري ، ڪتاب فضائل اصحاب النبي، باب مناقب علي ابن ابي طالب، ۵۳۵/۲، حديث: ۳۷۰۲ ملخصاً)

میں تو کہانی چا ہوں کہ بندہ ہوں شاہ کا

پر لطف جب ہے کہیں اگر وہ جناب ”ہوں“

(حدائق بخشش: 92)

شعر کي وضاحت! مان ڇا ۽ منهنجي حقيقت ڇا آهي، هر وقت پاڻ کي حضور ﷺ جو غلام سمجهان ٿو ۽ چوندو رهندو آهيان، پر اصل مزو ته تڏهن آهي جو سرڪار ﷺ پاڻ فرمائن ته ها تُو اسان جو غلام آهين.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ جامعة المدينة (للبنين) يعني اسلامي پائرن ۽ جامعة المدينة (للبنات) يعني اسلامي پيئرن جي جامعة المدينة ۾ داخلا جاري آهن ۽ 10 شوال المڪرم 1437ھ، (متوڻ 16 جولائي 2016ء) تائين داخلا جاري رهندا. اوهان به پنهنجي ٻارن جي بهتر تربيت ڪرائڻ، انهن کي نماز روزي جو عادي بنائڻ، فرض ۽ واجبات، حلال و حرام، خريدو فروخت ۽ حُقوقُ العباد، وغيره جي شرعي احڪامات سکڻ جي لاءِ جامعة المدينة ۾ داخل ڪرايو ته جيئن اوهان جا ٻار علمِ دين سکي ٻين کي سکارين ۽ اوهان جي آخروي نجات جو ذريعو بڻجي سگهن. علمِ دين جي فضائل جي ته ڇا ڳالھ آهي! صَدْرُ الشَّرِيعِ حضرتِ علامہ مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ ارشاد فرمائن ٿا: علم اهڙي شيءِ ناهي جنهن جي فضيلت ۽ خوبيون بيان ڪرڻ جي حاجت هجي، سڄي دنيا ڄاڻي ٿي ته علم تمام بهتر شيءِ آهي ان کي حاصل ڪرڻ بلندي جي علامت آهي. هي اها شيءِ آهي جنهن سان انساني زندگي ڪامياب ۽ خوشگوار ٿيندي آهي ۽ ان سان دنيا ۽ آخرت بهتر ٿيندي آهي. (ان مان) اهو علم مُراد آهي جيڪو قرآن ۽ حديث مان حاصل ٿئي جو هي اهو علم آهي جنهن سان دنيا ۽ آخرت ٻئي سنورجي وينديون آهن ۽ اهو علم نجات جو ذريعو آهي ۽ انهيءَ جي قرآن و حديث ۾ ساراه بيان ٿي آهي ۽ ان جي تعليم ڏانهن توجهه ڏياري وئي آهي.

(بهار شريعت، ۶۱۸/۳، ملخصاً)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ جامعة المدینہ ۾ طالبن کي نُور علم سان مُنَوَّر ڪرڻ سان گڏوگڏ گناهن کان بچڻ ۽ نيڪيون ڪرڻ جي ترغيب به ڏياري ويندي آهي ان جي علاوه جامعة المدینہ جا طالب جدول جي مطابق راه خدا ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ مدني قافلن جا مُسافر بڻجندا آهن بلڪ ڪجهه خوش نصيب ته 12 مهينن جي مدني قافلي ۾ سفر جي سعادت به حاصل ڪندا آهن، شيخ طريقت، اميرِ اهلستت وَاَمْتٌ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَهُ جي عطا ڪيل 92 مدني انعامات تي عمل ڪندي روزانو مدني انعامات جو رسالو پري هر مدني مهيني جي پهرين تاريخ تي جمع ڪرائيندا آهن. اوهان به پنهنجي ٻارن کي جامعة المدینہ ۾ داخل ڪرايو ۽ پنهنجي ڀائرن، دوستن، عزيزن ۽ ٻين مائتن تي انفرادي ڪوشش ڪيو، انهن کي ۽ پنهنجي ٻارن کي جامعة المدینہ ۾ داخل ڪرائڻ جو ذهن ڏيو. ان سان هر طرف علم جي روشني ڦهلاجي ويندي ۽ جهالت جي اونداهي ختم ٿي ويندي ۽ اوهان جي لاءِ به صدقہ جاريه جو سلسلو به ٿي ويندو. اِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

منا مناسلامي ڀائرو! بيان کي ختم ڪندي سنّت جي فضيلت ۽ ڪجهه سنّتون ۽ آداب بيان ڪرڻ جي سعادت حاصل ڪيان ٿو، تاجدار رسالت، شهنشاهه نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَعَلَىٰ آلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان جنت نشان آهي؛ جنهن منهنجي سنّت سان محبت ڪئي ان مون سان محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ هوندو. (1)

جنت ۾ پڙوسي مجھے تم اپنا بنانا

سينه تری سنّت کا مدینه بنے آقا

1... مشكاة الصايح، ڪتاب الايمان، باب الاعتصام بالڪتاب والسنة، 97/1، حديث: 175

هلڻ جون سنتون ۽ آداب

اچو! سنت تي عمل جي نيت سان هلڻ جون سنتون ۽ آداب ٻڌون ٿا:

❁ سيپاري 15 سورہءِ بني اسرائيل آيت نمبر 37 ۾ ارشاد ربُّ العباد آهي:

ترجمو کنزالايمان: ۽ زمين ۾ آڪڙ ڪري
نه هل بيشڪ تون زمين کي هرگز چيري
نه سگهندين ۽ هرگز پهاڙن جي اوچائي
کي نه پهچندين .

وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرْحًا ۚ إِنَّكَ لَنْ
تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَنْ تَبْدُعَ الْجِبَالَ طُولًا

فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: هڪ شخص ٻه چادرون پائي تڪبر سان
هلي رهيو هو ۽ وڏائيءَ ۾ هو اهو زمين ۾ داخل ڪيو ويو ۽ اهو قيامت تائين

زمين ۾ داخل ڪيو ويندو. ❁ رسولِ اڪرم، نورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

هلندا هئا ته ڪجهه اڳيان طرف جهڪي هلندا هئا جڻ ته پاڻ مٿانهون کان

هيٺ پيا لهن. ❁ (2) جيڪڏهن ڪا رڪاوٽ نه هجي ته رستي جي ڪناري

ڪناري وچٿري چال هلو، نه ايترو تيز جو ماڻهن جون نگاهون اوهان ڏانهن

ٿين ته تڪڙو تڪڙو ڪيڏانهن وڃي رهيو آهي! نه ايترو آهستي جو ڏسڻ

واري کي اوهان بيمار لڳو - ❁ رستي تي هلندي بلاضرورت هيڏانهن

هوڏانهن ڏسڻ سنت ناهي، هيٺ نگاه ڪري باوقار طريقي سان هلو هلڻ يا

ڏاڪڻ تان لهڻ مهل هي احتياط ڪيو ته جوتن جو آواز پيدا نه ٿئي ❁ رستي

تي ٻه عورتون بينيون هجن يا وڃي رهيون هجن ته انهن جي وچ مان نه

1...مُسلم، كتاب اللباس والزينة، باب تحريم التبخر في المشي... الخ، ص 1156، حديث: 2088 ملخصاً

2...الشمائل المحمدية للترمذی، باب ما جاء في مشية رسول الله، ص 87، رقم: 118

گذرو جو حدیث پاڪ ۾ هن جي مُمانعت آيل آهي-⁽¹⁾ ❁ ڪجهه ماڻهن جي عادت هوندي آهي ته رستي تي هلندي جيڪا به شيءِ سامهون آئي ان کي لتون هڻندي گذرندا آهن، هي بالڪل غير مُهذب طريقو آهي ائين ڪرڻ سان ڪنهن جو پير زخمي ٿيڻ جو انديشو آهي ۽ اخبار يا لڪائي وارن دٻن، پيڪتن، ۽ منرل واٽر جي خالي بوتلن وغيره کي لت هڻڻ بي ادبي به آهي

طرح طرح جون هزارين سنتون سڪڻ جي لاءِ **مكتبة المدينة** جي شايع ٿيل ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنتين ۽ آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهو. سنتن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنتن پريو سفر آهي.

مجھ کي جڙبه وٺي سفر ڪر تار هون پروردگار

سنتون کي تربيت ڪي قافلي ۾ بار بار

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... ابوداؤد، ڪتاب الادب، باب في مشي النساء مع الرجال في الطريق، 4/470، حديث: 5273

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن ڀري

اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُروُد

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ

الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلَّمَ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُروُد شريف کي پابندي سان گهٽ ۾ گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن. (1)

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ

حضرت سَيِّدُنَا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُروُد شريف پڙهي جيڪڏهن بينل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ وينل هو ته بيهڻ کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا. (2)

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رَحْمَتِ جَا سْتَرِ دَرَوَازا

صَلَّى اللّٰهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُودِ شَرِيفِ پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا کوليا

ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ جَو ثَوَابِ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللّٰهِ صَلَاةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

حضرت أحمد صاوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي ڪن بزرگن ڪان نقل ڪن ٿا هن دُرُودِ

شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان چِه لڪ دُرُودِ شَرِيفِ پڙهڻ جو ثواب حاصل

ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ انور صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس پنهنجي

۽ صِدِّيقِ اڪبرِ رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي صحابه ڪرام رَضِيَ اللّٰهُ

تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبِ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص ڪير آهي جڏهن اهو هليو

ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّ اللّٰهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ

پاڪ پڙهندو آهي ته هيئن پڙهندو آهي.⁽³⁾

...القول البديع، الباب الثاني، ص 277.

...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149.

...القول البديع، الباب الاول، ص 125.

(6) دُرُودِ شَفَاعَتِ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّ اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽¹⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سَيِّدُنَا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روایت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽²⁾

﴿2﴾ جِنُّ شَبِّ قَدْرٍ حَاصِلِ كَرِي وَرْتِي

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ،

سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ

(خداءِ حلیم و کریم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله عَزَّوَجَلَّ پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي) فرمانِ مصطفيٰ صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: جنهن هن دُعا کي ٿي پيرا پڙهيو جن ان شب قدر کي حاصل ڪري

ورتو. (ابن عساکر ج 19، ص 155، حديث 4455)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّي اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1 ... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

2 ... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 254/10، حديث: 17305